Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26055
Copyright: Admont, Benediktinerstift

ēnā bibere necessitatē. ⁊ publice formicantē. castissime abstinentē./
timens seruū suū amisisse. manifestas ei indicit temptationes
iuxta illud Salomonis/ fili accedens ad seruitutē dī sta in iu
more. ⁊ ꝑpara animā tuā ad temptationē/ ad quas repellendas
opus ē spē fortitudinis. Et hic ē quartus gradus. Secundū v
ē qd diabolicē temptationes. quē in duob primis gradib. quasi
silierant in ūcio exercentur. Timor eīn ⁊ pietas in corde hoīs
uoluunt. Diabolus v cogitationes hominū non nouit/ quē
exterior signis ñ manifestant. Cum v ad exteriorū rerum usum
ueniūt. ignorare ñ potest qd uidet/ statimq; incepit furere cū
homine timet amittere. Cum autē homo ꝑ spīm fortitudinis.
omia diabolī temptamina tam manifesta quā occulta superauit/
tunc primū dimicandū est ei contra spīm elationis. quē idō in
gerit inimicus. ut timeat occulte qm ñ potuit manifeste/ ita
seducet ut de ppriis cadat armis qui bene restitit alienis/ dū
fit uirtutū gl̄ator: qui uicē fuit superator: dd qd reprimendū
necessarius est spē consilii/ ex cui beneficio datur: ut sit homo
humilis ⁊ tempans in psperis. Deinde sic humano animo ꝑ
spīm consilii pacato. ut eī neq; frangant adūsa. nec tollant
pspera/ qd iam restat ī ut luctet iacob cū angelo. idē ut tempo
ralium rerum tedio affectus. ad desidium supne cuitatis anhelet
homo. beatāq; animāq; ⁊ angelicē spūum contēplando beatitu
dines/ qualit in pseuia sui creatoris semp assistant. ⁊ sicē cog
nti sunt cognoscant. qd fit ꝑ spīm intellectus. S; cū in hac
meditatione aliquantulū homo pficit. ñ dum ī s sufficit/ quia q
beatus effici desiderat. ñ ī in beatitudine requiescit. Vnde quo
ad potest sursum erigitur: ipsāq; diuinitatē ꝑ speculū in enig
mate contemplatur/ cum psalmista dicens. Sitiuit anima
mea ad dīm fontē uiuū/ quando ueniā ⁊ apparebo ante faciē
dī. Hoc autē assequitur homo ꝑ spīm sapientie/ ⁊ hi sunt pas
sus ꝑ quos spē ambulat in nobis. ad quos inuitamus eum di
centes. Veni scē S P I R I T V S.